DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/1118

od 7. lipnja 2018.

o izmjeni Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 u pogledu uvjeta za smanjenje razine zajedničkog osiguranja i odricanje od osiguranja

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije ([1]), a posebno njezin članak 99. točku (c),

budući da:

(1) Člankom 95. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 952/2013 utvrđuju se uvjeti koje gospodarski subjekt mora ispuniti kako bi dobio odobrenje za polaganje zajedničkog osiguranja za potrebe plaćanja carinskog duga i ostalih davanja. Člankom 95. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 952/2013 utvrđuju se dodatni kriteriji koje gospodarski subjekti moraju ispuniti kako bi dobili odobrenje za polaganje zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili za odricanje od osiguranja u pogledu carinskih dugova i ostalih davanja koji mogu nastati. Jedan je od tih kriterija financijska solventnost ([2]). Taj se kriterij smatra dokazanim ako podnositelj zahtjeva ima dobro financijsko stanje koje mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike predmetne poslovne aktivnosti.

(2) Carinska tijela u okviru zahtjeva za smanjenje iznosa zajedničkog osiguranja ili odricanje od osiguranja trebaju procijeniti posjeduje li podnositelj zahtjeva sposobnost plaćanja iznosa carinskog duga i ostalih davanja ako to postane nužno.

(3) Člankom 84. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 ([3]) utvrđuju se uvjeti koji se moraju ispuniti kako bi gospodarski subjekt dobio odobrenje za uporabu zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili uporabu odricanja od osiguranja. Uz ostale uvjete utvrđene na temelju kriterija financijske solventnosti, podnositelj zahtjeva mora dokazati da posjeduje dostatna financijska sredstva za ispunjavanje obveza plaćanja carinskog duga i ostalih davanja koji mogu nastati, a koje nisu obuhvaćene osiguranjem. Međutim, praktično iskustvo iz provedbe Uredbe (EU) br. 952/2013 i Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 pokazuje da je taj uvjet pretjerano restriktivan jer se tumači kao da je ograničen samo na posjedovanje potrebne likvidnosti. Likvidnost nije u svakom pojedinačnom slučaju jedina sposobnost gospodarskog subjekta za plaćanje carinskog duga ili ostalih davanja koja nisu pokrivena osiguranjem. U obzir bi trebalo uzeti i ostale elemente poput lako zamjenjive imovine. Stoga je pogrešno tumačenje da je element likvidnosti zaseban uvjet pa je potrebno navesti pojašnjenje da je procjena sposobnosti gospodarskog subjekta za ispunjavanje obveza plaćanja carinskog duga i ostalih davanja koji nisu obuhvaćeni osiguranjem integrirana u procjenu financijske sposobnosti podnositelja zahtjeva.

(4) Istodobno je radi osiguravanja jedinstvene primjene tih pravila potrebno pojasniti da procjena uvjeta o „dovoljnoj financijskoj solventnosti", u odnosu na sposobnost gospodarskog subjekta da plati iznos carinskog duga i ostalih davanja koji mogu nastati, a koji nisu pokriveni osiguranjem, ovisi o evaluaciji zahtjeva za zajedničko osiguranje sa smanjenim iznosom ili za odricanje od osiguranja (pojednostavnjenje). To je potrebno kako bi se odredila ograničenja te procjene u okviru zajedničkog osiguranja za sve razine smanjenja.

(5) U situacijama u kojima bi referentni iznos utvrđen u skladu s člankom 155. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 ([4]) bio nerazmjeran u odnosu na iznose potencijalnih carinskih dugova za koje je vjerojatno da će nastati, potrebno je predvidjeti mogućnost da carinska tijela u obzir uzmu rizik nastanka carinskog duga kako bi donijela odluku o razini smanjenja, prema vlastitoj prosudbi.

([1]) SL L 269, 10.10.2013., str. 1.
([2]) Članak 39. točka (c) Uredbe (EU) br. 952/2013.
([3]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 1.).
([4]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.).

(6) Potrebno je pojasniti i da ovlaštene gospodarske subjekte ne bi trebalo podvrgnuti dvostrukom postupku procjene u skladu s člankom 38. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 952/2013 ako carinska tijela prije odobravanja određene vrste pojednostavnjenja koja ovlašteni gospodarski subjekti žele primjenjivati mogu provjeriti usklađenost s posebnim zahtjevima za to pojednostavnjenje,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Članak 84. Delegirane uredbe (EU) 2015/2446 mijenja se kako slijedi:

1. U stavku 1. točka (f) briše se.

2. U stavku 2. točka (g) briše se.

3. U stavku 3. točka (l) briše se.

4. Umeću se sljedeći stavci 3.a i 3.b:

„3a. Pri provjeri posjeduje li podnositelj dovoljnu financijsku solventnost u svrhu izdavanja odobrenja za uporabu zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili uporabu odricanja od osiguranja, kako je propisano stavkom 1. točkom (e), stavkom 2. točkom (f) i stavkom 3. točkom (k), carinska tijela uzimaju u obzir sposobnost podnositelja zahtjeva da ispuni svoje obveze plaćanja carinskog duga i ostalih davanja koji mogu nastati, a koje nisu obuhvaćene tim osiguranjem.

Ako je to opravdano, carinska tijela mogu uzeti u obzir rizik od nastanka tih carinskih dugova i drugih davanja uzimajući u obzir vrstu i veličinu poslovnih aktivnosti podnositelja zahtjeva povezanih s carinom i vrstu robe za koju se zahtijeva osiguranje.

3.b Ako je ispunjenost uvjeta o dovoljnoj financijskoj solventnosti već ocijenjena kao metoda za primjenu kriterija iz članka 39. točke (c) Zakonika, carinska tijela samo provjeravaju opravdava li financijska solventnost podnositelja zahtjeva izdavanje odobrenja za uporabu zajedničkog osiguranja sa smanjenim iznosom ili uporabu odricanja od osiguranja.”.

5. Stavak 4. zamjenjuje se sljedećim stavkom:

„4. Ako podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan manje od tri godine, ispunjavanje uvjeta utvrđenih u stavku 1. točkama (d) i (e), stavku 2. točkama (e) i (f) te stavku 3. točkama (j) i (k) provjerava se na temelju dostupnih evidencija i informacija.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. lipnja 2018.

Za Komisiju

Predsjednik

Jean-Claude JUNCKER